

Veliko krpanje se je začelo

Še lansko leto smo na veliko tarnali, kako se nekatere srednje šole usmerjenega izobraževanja že dobesedno podirajo na glavo učencev in kako bi jih morali nujno pošteno prenoviti, da bi bile spet dostojne. Dolgo se ni nič premaknilo, a spomlad se je nenadoma odprl možnjček in našel se je denar za temeljito obnovo, med drugim tudi za tehnično šolo na Vegovi in za zasilno popravilo šole srednjega usmerjenega izobraževanja za družboslovje in kulturo.

»Naša šola resnično dobiva novo podobo in zelo smo zadovoljni, da bodo naši učenci končno lahko delali in se učili v prenovljenih prostorih,« je dejal Marjan Opeka, pomočnik ravnatelja srednje elektrotehnične šole na Vegovi ulici, ko smo ga povprašali, kako je z obnavljanjem tega častitljivo starega poslopja, ki je pod spomeniškim varstvom.

Pravkar so delavci končali dela na strehi in sicer tisto polovico, katere pred dvema letoma niso mogli končati, saj jim je zmanjkalo denarja. Tedaj so se lotili kritine in opažev iz lastnih sredstev, zdaj pa so dobili denar iz sklada mest-

ne izobraževalne skupnosti. Z novim šolskim letom so dijaki dobili tudi povsem na novo urejene sanitarije, kar je posebej pohvalno, saj je znano, da higiena na šolah že sicer večkrat šepa.

»V delu so zdaj že projekti za obnovo električne in vodne napeljave,« je povedal Marjan Opeka in dodal, da to že dolgo kliče po temeljiti obnovi in da bi radi videli, da bi se dela čimprej začela.

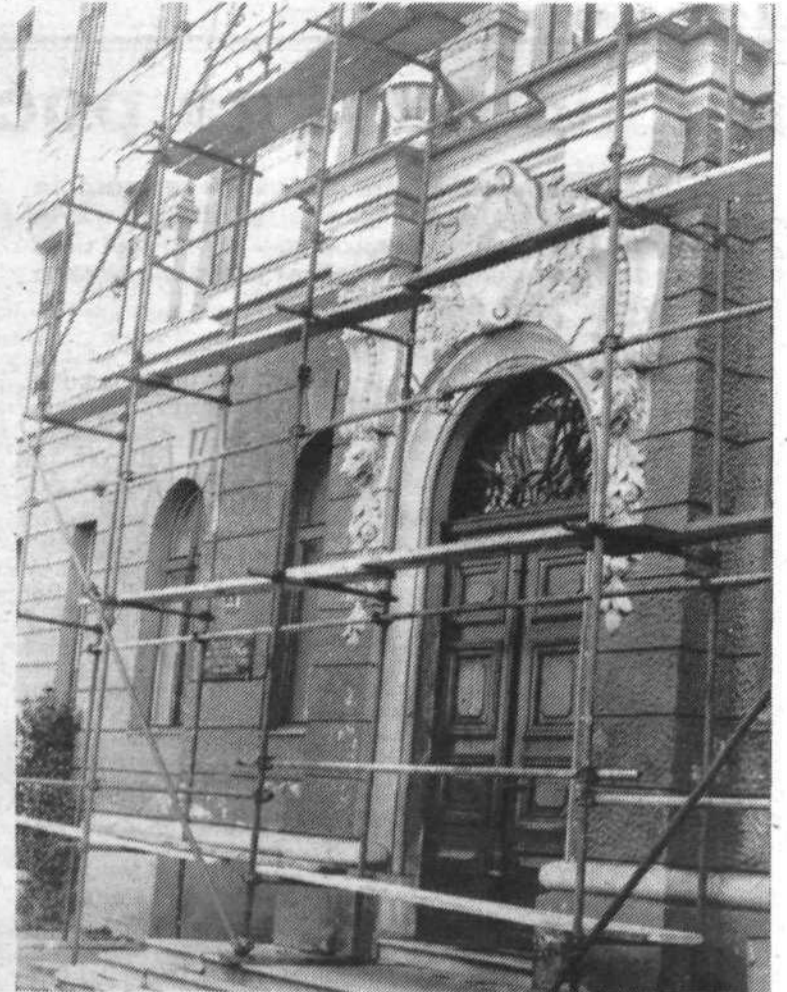
Fasada, ki je zdaj vredna pomilovanja, bo tudi kmalu zagledala lepše dneve. Če bo vse po sreči, se bo to zgodilo še letos. Zdaj pripravljajo dokumentacijo, kajti sodelujejo

tudi strokovnjaki iz spomeniškega varstva. Popravljali in obnavljali bodo tudi vrata v šoli, kar pa ne bo poceni zadeva, kajti treba jih bo ročno izdelati, da bodo prav takšna, kakršna so bila doslej. Tudi popravilo in zatesnitev oken bo prišlo na vrsto.

»Če bo vse teklo, kot smo si zažrtali, bi bila stavba do prihodnjega šolskega leta povsem v novi obleki,« so se še pohvalili na šoli v Vegovi ulici.

Ker na šoli ni prostorske stiske, se ji obeta delo v ugodnih razmerah. Pričakujejo še, da bodo učenci - okrog 1100 jih je - znali ceniti trud tistih, ki so stavbo obnovili in pazili nanjo.

Manj vesela pa je novica, da za šolo srednjega usmerjenega izobraževanja za družboslovje in kulturo na Poljanski cesti, ne bo ostalo kaj dosti denarja. Lotili so se le najnujnejših zadev. Zdaj obnavljajo streho, saj je tako dotrajana, da se je del nje lansko leto že skorajda sesul. Dobili bodo tudi nove dimnike. Tudi ti so bili tako razmajani, da bi se že ob lažjem potresnem sunku sesedli. V hiši so še pleskarji. Na vrsti so okna. Žal tega niso mogli narediti poleti, ker so imeli izvajalci druge obveznosti. »Na žalost se ni šola dogovarjala z izvajalci in tako je

Popravilo pročelja na poslopju nekdanje Poljanske gimnazije

pleskanje na vrsti zdaj, ko se je pouk že začel,« je malce potožil ravnatelj šole Jaro Komac.

Predvidevajo, da jih bodo še priključili na KEL, vendar ni gotovo, ali se bo to zgodilo

še letos. Radi pa bi videli, da bi se pleskarji lotili učilnic, ki so že zelo zanemarjene, a vprašanje je, ali se bo za to našel denar. No, poleg tega pa bi bilo primerneje, če bi to počeli med počitnicami.

A.A.

NARODNI DOM PRED IZSELITVIJO?

Možnosti za novo telovadnico

Pred časom smo lahko v dnevnem tisku prebrali nekaj člankov o ljubljanski Cukrarni kot največji družbeni sramoti v našem glavnem mestu. Ko pa razmišljamo o problemih in težavah narodnega doma, se nikakor ne moremo odločiti, ali bi dogajanje v zvezi z njim prav tako ocenili kot družbeno sramoto. Občanom naše občine je več all manj znano za kaj gre. Pa obnovimo na hitro še enkrat vse skupaj.

Športno društvo Narodni dom je eno najstarejših športnih društev v Sloveniji in Jugoslaviji. Nastalo je že pred vojno in je imelo meščanski značaj. Skupaj s Sokolom so med svetovnjima vojnima zgradili veliko športno dvorano, ki pa je bila po drugi svetovni vojni dodeljena Narodnemu muzeju. Tako sta dve pomembni kulturni organizaciji - Narodni muzej in TVD Partizan Narodni dom (tako se imenuje od osvoboditve naprej) postali sosednjaki v zgradbi na stari Prešernovi cesti. Lastnik zgradbe je Narodni muzej. Ta se namerava razširiti, kar je povsem razumljivo, saj že zdaj ne morejo obiskovalcem pokazati vseh slik, ki jih imajo kar lepo številno v kletnih prostorih. TVD Partizan-Narodni dom pa se mora izseliti. Od številnih možnosti, ki so bile omenjene, je bila še nekako najbolj trdna Kolizej. Vsi, ki poznajo razmere v Kolizeju pa vedo, da je to bila slaba inačica.

V prostorih občinske skupščine je ta čas razgrnjen načrt idejne rešitve novega doma, ki naj bi ga postavili na kraju sedanje študijske telovadnice ob robu letnega telovadišča v Tivoliju. Projekt je zamišljen tako, da bi se ohranile vse zelene površine, torej ne bi bil okrnjen estetski videz Tivolija, hkrati pa bi bile te zelene površine uporabne. V Narodnem domu so že pred leti imeli načrt za gradnjo novega doma, ki pa bi bil sredi letnega telovadišča. Ta rešitev prav gotovo ne bi bila dobra, saj ima letno telovadišče svojo tradicijo in svojo uporabno vrednost. Takrat se je zataknilo z zakonodajo. Prepovedane so bile negospodarske naložbe. Takrat so imeli sredstva v celoti zbrana, danes pa ni tako. Gospodarski odbor Narodnega doma bo šele ta me-

sec začel proučevati možnost za zbiranje sredstev.

Povejmo na kratko še nekaj o razmerah, v katerih deluje društvo, ki je lani za svojo rekreativno dejavnost dobilo prehodno zastavo maršala Tita na srečanju partizanskih društev na Igmanu. To najstarejše društvo v Jugoslaviji zdaj uresničuje svoj program nič več in nič manj kot šestih telovadnicah. Res so lani obnovili in posodobili študijsko delavnico, ki pa je veliko premajhna, da bi v njej lahko izvajali vse svoje dejavnosti.

Narodni dom je bil svoje čase znan po vsem svetu. Pred vojno so njegovo ime in ime Jugoslavije v svet ponesli znani telovadci Forte, Vadnov, Lonyka in Gregorka, ki je pred kratkim praznoval 80-letnico. Ljubiteljem orodne telovadbe srednjih let je znan kot trener najboljšega jugoslovanskega športnika vseh časov Mira Cerarja.

Po vojni pa je v Narodnem domu zrasla generacija odličnih orodnih telovadcev, med katerimi vsekakor izstopa Miro Cerar. Potem ko so Cerar, Brodnik, Šrot in mlajši, Kersnič, Vrtič in drugi telovadci nehali telovaditi, pa so bile razmere v Narodnem domu že takšne, da nove generacije niso mogle več zrasti. Tradicija odličnih orodnih telovadcev iz Slovenije je tako počasi izginila.

Danes si v Narodnem domu prizadevajo obnoviti to tradicijo zlasti z mlajšimi generacijami, toda za to potrebujejo normalne delovne pogoje. To pa so v prvi vrsti dobri telovadni prostori in dober trenerski kader. Ta čas rešujejo tistega prvega, verjetno pa ga rešiti ne bodo mogli sami in tudi prav ne bi bilo, če bi ga. Telesna kultura ima v naši družbi namreč visoko in pomembno mesto.

JURIJ POPOV

DOPUSTI V SINDIKALNIH ZMOGLJIVOSTIH

Povečan pritisk na lastne zmogljivosti

Že v drugih sredstvih javnega obveščanja je bilo slišati, da se naši ljudje kljub padanju standarda nočejo odpovedati dopustovanju v obmorskih krajih. Le redki so bili tisti, ki so ostali doma.

Naši delovni ljudje pa niso množično zasedali hotelov; te so prepuščali finančno »močnejšim« tujim turistom. Pomešali so se med množične obiskovalce številnih avtokampov vzdolž Jadranske obale, zasedli pa so do polnega tudi vse sindikalne domove. Teh pa so delovne organizacije v preteklosti postavile precej, čeprav je v začetku kazalo, da so to nesmotrne investicije. Obiskovali so jih predvsem tisti, ki so imeli najnižje osebne dohodke. Danes pa se je vse to precej obrnilo. Tudi za tiste, ki imajo boljše osebne dohodke so domovi zdaj zelo zanimivi.

Zanimalo nas je kakšen je bil položaj v naši občini. Hoteli smo ugotovili ali se v zadnjih letih pritisk na domove povečuje in ali so morali zaradi tega zmanjšati dolžino bivanja.

V ljubljanski Iskra Commerce imajo 7 sedemposteljnih apartmajev v Maredi pri Umagu, 4 apartmaje pa na Cresu. Dva sta sedemposteljna, dva pa štiriposteljna. V Stupicah pri Pulju imajo 3 prikolicice, 6 v avtokampu Polari pri Rovinju, 7 v Maredi in 2 v Uliki pri Poreču. Ležišč je torej precej. Kot smo zvedeli je bila njihova zasedenost med glavno sezono stoodstot-

na. Imeli so 10-dnevne aranžmaje po pristopnih cenah. V prikolicah je veljala dnevna oskrba 1.200 dinarjev v apartmajih pa 1.500. V predsezoni so bile te cene nižje. Prikolica 800 dinarjev, apartma pa 1.000 dinarjev.

V predsezoni in posezoni že po pravilu zasedenost ni st odstotna, pač pa je zato veliko večji pritisk v glavni sezoni. Kot pravijo pri Iskra Commerce so njihove počitniške zmogljivosti iz leta v leto bolj zaželenje.

Ena tistih delovnih organizacij, ki je v preteklosti posvetila izjemno pozornost delavskemu standardu in zgradila precejšnje počitniške zmogljivosti je Ljubljanska banka. Povejmo, da gre za Ljubljansko banko združeno banko in drugi dve poslovni enoti, ki imata svoj sedež v naši občini - Gospodarska banka Ljubljana in Stanovanjsko komunalna banka Ljubljana. Vse tri imajo namreč skupne počitniške domove ter kamp prikolicice.

Kot vsako leto so tudi letos izdelali takoimenovane prednostne kriterije, po katerih so delavcem dodeljevali posamezne termine, ki so bili tudi letos desetdnevni. Banka ima dom v Strunjanu s 110 ležišči, dom v Mošeniški Dragi s 54

ležišči, dom v Bohinju s 33 ležišči, 2 garsonjeri na Lošinju in 10 prikolic. Poleg tega pa imata Gospodarska in Stanovanjsko - komunalna banka še nekaj prikolic in drugih zmogljivosti, ki pa v tem pregledu niso zajete.

Cene so se gibale od 1.000-dinarjev v domu v Bohinju, kjer si obiskovalci sami kuhajo, do 3.500.- na Lošinju v garsonjerah. Cene vsekakor niso bile pretirane, saj so imeli velik pritisk delavcev in so jih morali precej tudi odkloniti. Še največje je bilo povpraševanje za letovanje v Mošeniški Dragi, najmanj pa v Bohinju; ta dom je precej bolj zaseden pozimi. Za dom v Strunjanu pa bi lahko rekli, da je večnamenski, saj je v predsezoni in posezoni na voljo Izbrazovalnemu centru Ljubljanske banke, kjer usposablajo svoje delavce za najrazličnejše bančne poklice. V njem imajo zdaj vsako leto tudi kolonijo za otroke svojih delavcev. Teh je bilo letos približno 70.

Glede na finančne težave delavcev so se pri Ljubljanski banki odločili za posnemanja vredno novost. Vsak delavec je moral vplačati akontacijo pred odhodom na letovanje. Preostali dolg so jim razdelili v tri enake obroke, ki jim jih odtegujejo od osebnih dohodkov. Tako so še več delavcem omogočili spodobno letovanje.

JURIJ POPOV

Razpored odvoza kosovnega materiala

1. KS AJDOVŠČINA	8. 9. 1986	5. KS POLJANE	11. 9. 1986
2. KS GRADIŠČE	9. 9. 1986	6. KS NOVE POLJANE	11. 9. 1986
3. KS STARA LJUBLJANA	10. 9. 1986	7. KS PRULE	12. 9. 1986
4. KS TRG OSVOBODITVE	10. 9. 1986	8. KS TABOR	15. 9. 1986
		9. KS LEDINA	15. 9. 1986
		10. KS KOLODVOR	16. 9. 1986
		11. KS JOSIP PRAŠNIKAR	16. 9. 1986
		12. KS STARI VODMAT	17. 9. 1986